

Historische Kring Woudsend

Krijgt Woudsend weer een muziekkorps?

Als je nu een wandeling door het dorp maakt moet je niet verbaasd opkijken dat er hier en daar muziek wordt gemaakt. Sinds kort is een dertigtal enthousiaste leerlingen begonnen met muzieklessen bij het "Nij Talint Orkest Wâldsein". Het initiatief van dirigent Guus Pieksma om (vooral) volwassenen een blaas- of slaginstrument te leren bespelen is een groot succes, ook in ons dorp. Helaas kan er door de Corona momenteel niet gezamenlijk in het MFC worden gerepeteerd. Maar er wordt online les gegeven om de leerlingen te stimuleren thuis door te gaan met oefenen. Want er ligt een uitdaging om na 10 lessen een feestelijk concert te geven. Dit alles onder de slogan: "Sa komt de muzyk wer yn it doarp!". Met de klemtoon op "wer", want (vooral) in de eerste helft van de vorige eeuw was er hier veel blaasmuziek te beluisteren. Wat zou het toch mooi zijn dat net als vroeger een muziekkorps bij feestelijkheden door het dorp marcheert.

Een korte terugblik op die tijd.

"Mogen er eens betere tijden aanbreken voor het Woudsender muziekleven". Dit is de slotzin in het notulenboek van muziekkorps "Eendracht". Door daling van het ledenaantal en de afnemende animo zag dirigent Wijbenga het niet meer zitten en vertrok in maart 1966. Er is nog geprobeerd met een tiental jeugdleden door te gaan, maar dit hield geen stand. In augustus 1968 viel definitief het doek voor het laatste Woudsender muziekkorps.

Daarmee kwam een eind aan een jarenlange periode van blaasmuziek, die begon in 1899. Toen werd de christelijke muziekvereniging "De Harmonie" opgericht. Volgens de notulen speelde men er in het begin vrolijk op los. Het was niet altijd even mooi, maar wel hard. Dat was vooral te danken aan de basblazers Posthumus en Bijlsma. Zij probeerden steevast de walmende olielampen uit te blazen, aldus de notulist. De Eerste Wereldoorlog van 1914 tot 1918 zorgde voor een onderbreking van de vereniging. Door de ontstane werkeloosheid en de voedselschaarste was er geen animo om muziek te maken. In 1919 ging de vereniging met frisse moed weer van start. Verrassend is dat in hetzelfde jaar een tweede muziekkorps werd opgericht, namelijk de (neutrale) vereniging "De Stânfries". *(vervolg tekst na de fotopagina)*

Korps kreeg het moeilijk door sluiting fabriek

WOUDSEND — Muziekvereniging „De Eendracht” heeft in „De Driuwpoële” haar jaarlijkse uitvoering voor donateurs en belangstellenden gegeven. Voorzitter J. Osinga kon een volle zaal verwelkomen. Het korps heeft een moeilijke tijd doorgemaakt in verband met het sluiten van de zuivelfabriek na concentratie met de Workumer industrie. Gelukkig bleven er enkele personeelsleden, zij vonden een andere baan.

Het korps kwam met veel jonge leden op de planken. De 10 muzieknummers werden verdienstelijk naar voren gebracht. De heer D. Tjalsma schonk de vereniging twee ouvertures en de middenstandsvereniging deed het repertoire verrijken met een mars. De pauze werd gevuld met accordeonmuziek van „De Zamora's” en het tweede gedeelte van de avond werd verzorgd door het toneelgezelschap uit Spannum. Een gezellig bal besloot de avond.

Volgens bovenstaand artikel in de Friese Koerier van 26 februari 1965 zag het er nog goed uit voor "De Eendracht".

Foto links:
Muziekkorps "De Stânfries" rond 1935. Het uniform bestaat alleen uit een witte pet. Dirigent Abraham Visser staat in het midden, met de zwarte hoed.

Foto links: Een prachtige foto van "De Harmonie" in het begin vorige eeuw, met fraaie petten en het vaandel pontificaal in beeld. Natuurlijk moest de veldwachter ook op de foto.

Op de foto rechts zien we een feestelijke optocht langs de Weisleat. Zo te zien aan de petten en de vorm van het vaandel loopt muziekkorps "De Stânfries" dit keer voorop.

De muziektent

De twee korpsen traden geregeld op in het dorp, zoals bij een jubileum of een verjaardag van een lid van het Koninklijk huis. Dat bracht altijd veel volk op de been, maar ja, er was toen ook niet veel te beleven. Dit bracht de vereniging voor Dorpsbelangen in 1922 op het idee om een muziektent aan te kopen, waar zowel de korpsen als de zangkoren concerten konden geven. De tent werd geplaatst aan de Oost-oever van de Ee. De toehoorders konden vanaf de Eewal van de concerten aan de overkant genieten. Dat was eerst een succes maar vanaf de jaren 30 komt de klad er in. De korpsen hebben er geen trek meer in om er te spelen. De baldadige jeugd zal hier mee debet aan zijn geweest. Ze maakten kabaal en gooiden met steentjes naar de muzikanten. Na afloop lag er bovendien veel rommel op de Eewal. In 1935 werd de tent dan ook door Dorpsbelangen verkocht.

Op deze fotokaart zien we Marcus en Johanna Nagelhout op hun skûtsje in gesprek met Abe en Sijke Fortuin. Beide skûtsjes hadden de naam "Hoop op Welvaart". Op de achtergrond is duidelijk de muziektent te zien.

In 1962 werd het Zilveren Priesterjubiläum van pastoor H. Scholtens op grootse wijze gevierd met muziek, paarden, bruidjes en veel publiek. In ons fotoarchief hebben wij een serie foto's van dit feest. Bij de intocht van de jubilaris liep het muziekkorps "Eendracht" voorop in de stoet met daarachter de ruitervereniging "Tusken de Marren" en de bruidjes.

Hier twee foto's van het korps bij dit gebeuren. Op de foto boven loopt het korps op de Eewal naar de pastorie. We zien o.a. vooraan Anne Hoekstra, Fimme de Vries en de jonge Lolke Pruiksma. De gezichten van veel muzikanten gaan schuil achter de instrumenten, maar wel herkenbaar zijn o.a. Sibbele Visser, Jelle Nijdam en Gerard Ypenga. Op de rechter foto enkele leden van het korps en het vaandel met (niet zichtbaar) vaandeldrager Johannes Silvius sr. Verder zien we Hotse Sikkes, Mintsje Visser, Fimme de Vries, Gerlof Bijlsma, Lolke Pruiksma en rechts vooraan Sibbele Visser. En welke vroeger bekende Woudsender scheidsrechter staat als toeschouwer helemaal achteraan? Jawel, Jelle Ringalda, die overigens ook een goede voetballer en voetbaltrainer was.

(vervolg tekst van de beginpagina)

Er zal ongetwijfeld concurrentie zijn geweest, maar de korpsen bleken toch jaren in goede harmonie naast elkaar te kunnen bestaan. Ze werkten ook wel samen. Bij feestelijke optochten ging het ene korps voorop en het andere sloot de rij.

Maar na de Tweede Wereldoorlog ging het mis. "De Stânfries" kwam de moeilijke oorlogsjaren niet te boven. Het ledental was zo ver teruggelopen dat er noodgedwongen bij "De Harmonie" werd aangeklopt om samen verder te gaan. Vanaf april 1947 was er nog maar één korps, dat eerst nog als "De Harmonie" doorging om op 30 november 1949 het 50-jarige jubileum te behalen. Daarna werd er voor de toepasselijke naam "Eendracht" gekozen. Zoals in het begin al is vermeld, moest ook dit korps er in de jaren 60 mee stoppen.

Douwe Zondervan.

